

פרשת עקב

ולא תביא תועבה אל ביתך (ז, כו)

מצוי היום שישנם מנורות וקישוטים הנעשים ליום אידם של הגוים, והפוסקים האריכו לדון אם מותר להשתמש בהם לנוי הסוכה. ואחרוני דורינו יצ"ו כתבו להקל לתלות קישוטין אלו שנעשו ליום אידם ונימוקם הנכון עימם על פי ההלכה. וכתב בחזון עובדיה (סוכות. עמוד עז): קישוט הסוכה ונויה בדברים שמייצרים העובדי כוכבים ומזלות ליום חג המולד שלהם, נראה ד"הזמנה לאו מילתא היא". ואף בגדולה מזו כתב החתם סופר (חא"ח סימן מב) להתיר. ע"ש. ובפרט שקישוטים אלו נעשו בבתי חרושת למוכרם לכל דורש, ואין בהם מגע יד אדם ואין כאן מחשבה הפוסלת. וכן פסקו בשו"ת שבט הלוי (ח"ב סימן נז) ובשו"ת שבט הקהתי (ח"ב סימן רטו). ע"ש. עכ"ל.

והנה הגם שהדבר מותר, אכן, בימינו לא חסרים קשונים וציורים אחרים. ומה לנו להקל להסתמך על ההיתר ולתת מקום זכרון לכופרי האל יתברך וע' שבת (דף קטז.), ועל כגון זה יש לומר 'הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך'. ובזה גם אילו תביא לרב גדול וחסיד דבר כזה הירצך או הישא פניך הלא לעלבון יחשב. וזה כדמיון להא דאיתא בשו"ע (א"ח סימן קנד סי"ב): "עכבר שנמצא בשמן של בית הכנסת אם הוא מאוס אסור להדליקו בבית הכנסת. וה"נ מאוס זכרון יום אידם. והגם שיש לחלק כמובן. וע"ע בשו"ע שם (סעיף יא) לענין נרות של עבודת גילולים אע"פ שמותרים להדיוט אין להדליקם בבית הכנסת. ע"ש. והכי נמי סוכה הקדושה דומה לקדושת בית הכנסת, כמ"ש רבנו אליעזר פאפו זיע"א בספר "פלא יועץ" (ערך סוכה) ועיין בספר אור שבעת הימים ח"א (פרק א ס"ד).

ושוב ראיתי גם בספר סוכה כהלכתה (עמוד 73) שהביא להקל כמ"ש בשערים המצויינים בהלכה (סימן קלד בקונטרס אחרון ס"ק יב). וסיים הרב שם: "ומכל מקום ראוי להתרחק מדברים כאלו". ודפח"ח. ועוד ראיתי אח"כ שאמר הגרי"ש אלישיב זצ"ל שמכוער הדבר להשתמש בהם לנוי סוכה! אך מותר להשתמש. עכ"ד, הובא בפסקי שמועות (סוכות. עמוד פד). אשר על כן ירחיק היהודי מלהשתמש בקישוטים המיוצרים עבור חגם. וה' ברחמיו יגאלנו גאולת עולם ויזכנו לסוכת עורו של לוי. אמן.

מקור: הרב אלעזר רז שליט"א